

FESTSPILLENE
I BERGEN

PROGRAM
KR 20

HÅKONSHALLEN

FREDAG 05. JUNI KL 19:30

Vivaldi – Concerti a due

BERGEN
INTERNATIONAL
FESTIVAL

27. MAI – 10. JUNI
2015

BALANSEKUNST

I DNV GL (tidligere Det Norske Veritas) er vi opptatt av sikkerhet, kvalitet og integritet. Vi er nå 16.000 ansatte i 100 land, som hver dag jobber mot et felles mål: En sikker og bærekraftig fremtid. Vår rolle består ofte i å balansere næringslivets og samfunnets interesser. Vi kaller det balansekunst.

Vårt samarbeid med Festspillene understøtter denne forpliktelsen overfor samfunnet. For kultur og samfunn går hånd i hånd.

Derfor er vi stolt hovedsamarbeidspartner for Festspillene i Bergen.

Lær mer om oss på www.dnvgl.com

Vivaldi – Concerti a due

HÅKONSHALLEN

Fredag 05. juni kl 19:30
Friday 05 June at 19:30

Varighet: 1 t 30 min inkl pause
Duration: 1 h 30 min including interval

Amandine Beyer konsertmester, fiolin *concert master, violin*
Giuliano Carmignola fiolin *violin*

Gli Incogniti

Helena Zemanova fiolin *violin*

Domitille Gilon fiolin *violin*

Martha Páramo bratsj *viola*

Marco Ceccato cello *violoncello*

Baldomero Barciela kontrabass *violone*

Francesco Romano theorbe

Maurizio Fornero italiensk cembalo *Italian harpsichord*

ANTONIO VIVALDI (1678–1741)

Sinfonia fra operaen *from the opera "l'Olimpiade"*, RV725

1. Allegro
2. Andante
3. Allegro

Konsert for to fioliner i d-moll *Concerto for two violins in D minor*, RV514

1. Allegro non molto
2. Adagio
3. Allegro molto

Konsert for strykere & continuo i g-moll *Concerto for strings and continuo in G minor*, RV153

1. Allegro
2. Andante
3. Allegro assai

Konsert for fiolin og cello i B-dur *Concerto for violoncello and violin in B flat major*, RV547

1. Allegro
2. Andante
3. Allegro molto

Pause *Interval*

Ballo primo fra operaen *from the opera "Arsilda, regina di ponto"*, RV700 og *and Giga*, RV316

1. Largo
2. Allegro
3. Giga

Konsert for to fioliner i c-moll *Concerto for two violins in C minor*, RV510

1. Allegro
2. Largo
3. Allegro

Konsert for to fioliner i D-dur *Concerto for two violins in D major*, RV513

1. Allegro molto
2. Andante
3. Allegro

Introduksjon ved Gunnar Danbolt kl 18:55

Introduction in Norwegian by Gunnar Danbolt at 18:55

Sponset av Sponsored by DNV GL

En hyllest til Vivaldi

Med Concerti a due – dobbeltkonserter av Vivaldi – viser Amandine Beyer og Giuliano Carmignola hvorfor hans musikk ennå fascinerer.

Kveldens komponist er Antonio Vivaldi (1678–1741) – i dag en av de mest kjente og verdsatte av Europas klassiske komponister. Men da det monumentale verket *Musikkens verden* kom ut i 1951, lette man forgjeves etter Vivaldis navn. Han hadde da vært borte fra musikkhistorien i over to hundre år, og var bare kjent blant Bach-forskere. Bach hadde nemlig transkribert og benyttet Vivaldis musikk mer enn noen annen samtidig komponist.

Makeløs gjenfødelse

Grunnen til at Vivaldi ble glemt så hurtig, var at en ny musikkstil, den såkalte *galante*, ble populær i Italia rundt 1730. Det gjorde at Vivaldis komposisjoner virket utdaterte. Det var først i 1930- og 40-årene at den franske musikkforskeren Marc Pincherle (1888–1974) ble klar over hvor mye Vivaldi faktisk hadde skrevet, og hvilken kvalitet musikken hans representerte. Han skrev da også den første biografi over ham – *Vivaldi: Genius of the Baroque* fra 1957. Den ble startskuddet for en makeløs gjenfødelse som i løpet av få år gjorde Vivaldi til én av den klassiske musikkens fremste stjerner.

Vivaldis oppfinnelse

Marc Pincherle understreket også hvilken betydning Vivaldi faktisk har hatt for musikkhistorien. Egentlig er det dette kveldens konsert handler om. Dobbelt-konserten er nemlig en oppfinnelse av Vivaldi. Før ca. 1600 skrev man bare unntaksvis musikk for bestemte instrumenter, men i løpet av 1600-årene ble en ny form introdusert, nemlig *concerto grosso*. Den ble vanligvis spilt av amatørmusikere pluss noen få profesjonelle, som da fikk solistroller. Fra den ble solistkonserten utviklet på begynnelsen av 1700-tallet.

Ordet *konsert* kommer fra *conserere* som betyr å sammenføre musikalske stemmer. Men det kan også komme fra *concertare* som betyr å konkurrere, nemlig mellom solist og orkester.

Foto: Oscar Vazquez

Virtuose solopartier

Solokonsertene tok operaariene som forbilde med en veksling mellom solopassasjer og såkalte orkester-*ritornelli*, dvs. at hele orkesteret begynte med et tema som utover i satsen ble gjentatt i sin helhet eller i deler, men i ulike tonearter. Selv om solokonserten som sjanger var eldre enn Vivaldi, var det han som reduserte den til tre satser. To hurtige yttersatser etter ritonello-prinsippet, og en langsom midtsats med en sangbar melodi som var sparsomt akkompagnert. Fordi Vivaldi – denne rødhårede presten – var en glimrende fiolinist, er hans solopartier langt mer virtuose enn orkesterstemmene. Vivaldi skrev hele 447 konserter, av disse var 228 for fiolin. Slik standardiserte han solokonsertene. Denne grunnformen har vært slitesterk og har vært benyttet nesten inntil i dag, selv om satsteknikken har endret seg, for eksempel da Joseph Haydn begynte med sonatesatsformen, og lengden og omfanget også har blitt større.

Som menneskestemmer

Mye tyder altså på at Vivaldi var den første som begynte med dobbeltkonserter – og også av dem har han skrevet adskillige. Faktisk over femti. Det som karakteriserer dem er at de to

solistene – i kveld får vi høre tre konserter for to fioliner og én for fiolin og cello – ofte fører dialoger med hverandre, og av og til også med hele orkesteret. Også på det punktet står solokonsertene i gjeld til opera-ariene, fordi soloinstrumentene ofte oppfører seg som menneskestemmer. Det gjør det lettere å identifisere seg med dem. Men det er ikke bare dette som har gjort Vivaldis konserter så populære. Det er nok også den gjennomgående lyse og lystige stemningen som preger dem.

Sinfonia fra barokkens opera

Vivaldi er i dag mest kjent for sine konserter, men selv var han nok mer stolt over sine mange operaer. Han skrev selv at han hadde laget hele 94 operaer, men bare 49 av dem er sikkert identifisert. De har ikke fått samme oppsving som hans øvrige musikk, men noen arier fra dem oppføres ofte, og ikke minst hans *sinfonia*. For i barokkens opera – som i deres oratorier og kantater – anvendte man rene instrumentalstykker, kalt *sinfonia*, både som introduksjon, mellomspill og avslutning.

Vifår også oppleve noen eksempler på disse instrumentalstykkene i kveld. For konserten begynner med en *sinfonia* fra Vivaldis opera *L'Olimpiade* med libretto av Pietro Metastasio fra 1734. Etter pausen kommer en ballo primo, denne gang fra en tidligere opera, nemlig *Arsilda, regina di Ponto* fra 1716 med libretto av Domenico Lalli.

Tekst: Gunnar Danbolt

A Tribute to Vivaldi

With Concerti a due – Vivaldi's double concertos – Amandine Beyer and Giuliano Carmignola show us why his music still fascinates.

The evening's composer is Antonio Vivaldi (1678–1741), today one of the best known and most respected European composers of classical music. However, when the monumental Norwegian reference work Musikkens verden (The World of Music) was published in 1951, the name Vivaldi was nowhere to be found. He had been absent from music history for over two centuries, and was known only to devoted Bach experts: Bach had transcribed and made use of Vivaldi's music more than any other contemporary composer.

Incomparable renaissance

The reason that Vivaldi was so readily forgotten was the new musical style galant, which became fashionable in Italy around 1730, making Vivaldi's compositions seem outdated. It was not until the 1930s and 1940s that the French musicologist Marc Pincherle (1888–1974) became aware of how much music Vivaldi had written, and of its quality. In 1957 he was also Vivaldi's first biographer in Vivaldi: Genius of the Baroque. This saw the start of an incomparable renaissance, which in the course of a few years brought Vivaldi to the forefront of classical composers.

Vivaldi's invention

Marc Pincherle also emphasised Vivaldi's importance in music history, and this is at the core of this evening's concert. The double concerto was invented by Vivaldi. Before 1600 it was exceptional for music be written for specified instruments, but in the seventeenth century a new form took shape, the concerto grosso, usually performed by amateur musicians with professionals playing the solo parts. It was from the concerto grosso that the solo concerto developed in the early eighteenth century.

The word concerto may come from the verb conserere, which means to weave musical elements together. It may also derive

from concertare, which implies a certain degree of competition between soloist and orchestra.

Virtuoso solo parts

The solo concerto was modelled on the operatic aria, alternating between solo passages and orchestral ritornelli, in which the entire orchestra introduced a theme and later repeated it in its entirety or in part and in different keys. The form was established before Vivaldi's time, but it was he who reduced it to three movements: two fast outer movements following the ritornello principle and a slow and sparsely accompanied inner movement with a singable melody. Since Vivaldi – the readheaded priest – was an accomplished violinist, his solo parts are far more virtuoso than the orchestral parts. Vivaldi wrote 447 concertos, of which 228 are for the violin. The sheer volume of his production standardised the solo concerto. Its basic form has withstood the test of time and been in use almost to this day, with the addition of adaptations such as Joseph Haydn's sonata form and a general increase in the length and breadth.

Like human voices

It is probable that Vivaldi was the first composer to write double concertos, and he has written plenty – over fifty, in fact. It is typical that the two soloists – in this evening's concert we hear three concertos for two violins and one for violin and cello – often hold dialogues with each other, and occasionally with the orchestra. The similarity to operatic arias is evident in the way the solo instruments emulate human voices, making it easier to identify with them. The light and merry mood of the concertos has also contributed to their popularity.

Sinfonia from Baroque opera

Although Vivaldi is today best known for his concertos, he was himself prouder of his numerous operas. He wrote that he had composed 94, but only 49 of them are identified with certainty as his work. They have not gained the popularity of his instrumental music, but some of his arias are performed frequently, and so are his sinfonias. Baroque operas – oratorios and cantatas too – were interspersed with purely instrumental pieces – sinfonia – as introductions, interludes and conclusions.

Foto: © Anna Carmignola/DG

This evening we will also hear some of these instrumental pieces. The concert opens with a sinfonia from Vivaldi's opera *L'Olimpiade* (libretto: Pietro Metastasio, 1734). Likewise, the programme resumes after the interval with the ballo primo from an earlier opera, *Arsilda, regina di Ponto* (libretto: Domenico Lalli, 1716).

Text: Gunnar Danbolt

English version: Roger Martin

Foto: © Anna Carmignola/DG

Giuliano Carmignola ble født i Treviso. Han studerte med sin far, deretter med Luigi Ferro og etter hvert med Nathan Milstein og Franco Gulli ved Chigiana og Henryk Szeryng ved Konservatoriet i Genève. Han begynte karrieren som solist under ledelse av dirigenter som Claudio Abbado, Eliahu Inbal, Peter Maag og Giuseppe Sinopoli, og opptrådte i flere av verdens meste kjente konsertsaler. Han samarbeider med dirigenter som Umberto Benedetti Michelangeli, Daniele Gatti, Andrea Marcon, Christoph Hogwood, Trevor Pinnok, Franz Bruggen, Ivor Bolton, Richard Egarr, Giovanni Antonini og Ottavio Dantone. Det er verdt å merke seg hans samarbeid med Virtuosi of Rome på 1970-tallet og senere med Sonatori della gioiosa Marca, Venice Baroque Orchestra, Orchestra Mozart, Orchestre des Champs Elysees, Basel Chamber Orchestra, Il Giardino Armonico, Zurich Chamber Orchestra, Academy of Ancient Music, Concerto Köln og Accademia Bizantina. Carmignolas innspillinger har vunnet mange priser, deriblant Diapason d'Or og Choc du Monde. Blant hans nyeste

innspillinger finner vi dobbelkonsertene for to fioliner av Vivaldi med Viktoria Mullova og Venice Baroque Orchestra, alle Mozart-konsertene med Claudio Abbado og Orchestra Mozart, Haydns fiolinkonserter med Orchestre des Champs Elysees, Vivaldis fiolinkonserter *Vivaldi con moto* med Accademia Bizantina med Ottavio Dantone som dirigent. Hans siste CD *Bach: Violin concertos avec le Concerto Köln*, vant en Diapason d'Or i 2015. Han har holdt kurs ved Accademia Musicale Chigiana i Siena og underviser ved Lucerne Hochschule. Han er blitt tildelt tittelen Academician of the Royal Philharmonic Academy of Bologna og Academician of Santa Cecilia.

Giuliano Carmignola was born in Treviso. He studied with his father, then with Luigi Ferro and afterwards with Nathan Milstein and Franco Gulli at the Accademia Chigiana and Henryk Szeryng at the Geneva Conservatory. He began his career as a soloist under the direction of conductors such as Claudio Abbado, Eliahu Inbal, Peter Maag and Giuseppe Sinopoli, performing in all the most prestigious concert halls of the world. He has collaborated with conductors such as Umberto Benedetti Michelangeli, Daniele Gatti, Andrea Marcon, Christoph Hogwood, Trevor Pinnok, Franz Bruggen, Ivor Bolton, Richard Egarr, Giovanni Antonini and Ottavio Dantone. Significant was his collaboration with the Virtuosi of Rome during the 1970s, and later with the Sonatori della gioiosa Marca, Venice Baroque Orchestra, Orchestra Mozart, the Orchestre des Champs Elysees, Basel Chamber Orchestra, Il Giardino Armonico, Zurich Chamber Orchestra, Academy of Ancient Music, Concerto Köln and Accademia Bizantina. His recording releases have won many important awards, such as Diapason d'Or and Choc du Monde. Among his most recent recordings are the concertos for two violins by Vivaldi with Viktoria Mullova and the Venice Baroque Orchestra, the complete Mozart concertos with Claudio Abbado and Orchestra Mozart, Haydn violin concertos with the Orchestre des Champs Elysees, Vivaldi violin concertos Vivaldi con moto with Accademia Bizantina under the baton of Ottavio Dantone. His last CD *Bach: Violin concertos avec le Concerto Köln* was awarded a Diapason d'Or (2015). He has taught courses at Siena's Accademia Musicale Chigiana and teaches at the Lucerne's Hochschule. He was awarded the title of Academician of the Royal Philharmonic Academy of Bologna and Academician of Santa Cecilia.

Gli Incogniti ble stiftet av Amandine Beyer i 2006 og ensemblet har tatt navnet sitt fra Accademia degli incogniti i Venezia. Gruppen består av musikere som tidligere har samarbeidet på ulike prosjekter og som deler interessen for utforsket materiale – noe som har ledet til førsteinnspillinger av verker fra N. Matteis, J. Rosenmuller og A. Vivaldi. Samtidig fokuserer de også på klassiske stykker som for eksempel innspillinger av *Concerti Grossi* av Corelli eller *De Fire Årstider* av Vivaldi. Disse utgivelsene har fått utmerkelse som Diapason d'or, Choc de Clasica, Gramophone Editor's choice og Preis der Deutschen Schallplattenkritik. Gli Incogniti har også optrådt i kjente konsertsaler og tidligmusikkfestivaler som Opéra de Monte Carlo, Théâtre de la Ville, Via Stellae, Tage Alter Musik Regensburg og Festival de Sablé.

Gli Incogniti was founded by Amandine Beyer in 2006, and took their name from the Venetian Accademia degli incogniti. Gli Incogniti is composed of musicians who have collaborated on various projects in the past. They share an interest in seldom-explored repertoire, producing world premiere recordings of works by N. Matteis, J. Rosenmuller and A. Vivaldi. They also perform more classical work like their recordings of Corelli's Concerti Grossi or Vivaldi's Four Seasons, both of which received critical acclaim and awards such as Diapason d'or, Choc de Clasica, Gramophone Editor's choice and Preis der Deutschen Schallplattenkritik. Gli Incogniti has played at prestigious concert halls and early music festivals such as the Opéra de Monte Carlo, the Théâtre de la Ville, Via Stellae, Tage Alter Musik Regensburg and the Festival de Sablé.

Amandine Beyer har studert moderne fiolin ved konservatoriet i Paris og skrevet masteroppgave om K. Stockhausen. Hun begynte med blokkfløyte i Aix-en-Provence som fireåring og gikk videre til fiolin under Aurélia Spadaro. Dette gav grunnlaget for en retning innen tidligmusikk og hun avsluttet utdannelsen i Basel med Chiara Banchini. I løpet av studiene oppdaget hun retorisk tolkning, og møtte Hopkinson Smith og Pedro Memelsdorff. Siden spilte hun flere år i middelalderensemblet Mala Punica. Nå deler hun tiden sin mellom les Cornets Noirs, duoene med Pierre Hantai, Kristian Bezuidenhout og Laurence Beyer, og sitt eget ensemble Gli Incogniti. Deres utgivelse dedikert til Vivaldis *Fire Årstider* og Corellis *Concerti Grossi* har blitt betegnet av internasjonale

Foto: Oscar Vazquez

kritikere som nye høydepunkt blant fremføringene av disse verkene. Beyer underviser ved ESMAE i Porto, og gir mesterklasser verden over..

Amandine Beyer began playing the recorder in Aix-en-Provence aged four, and then studied violin in Aurélia Spadaro's class. After completing her studies of modern violin at the Paris Conservatory and having written a master's degree on K. Stockhausen, she pursued early music, going to study in Basel with Chiara Banchini. This important period allowed her to discover the world of rhetorical interpretation, and she encountered Hopkinson Smith and Pedro Memelsdorff. She played several years in the medieval ensemble Mala Punica. She currently divides her time between the groups in which she participates: les Cornets Noirs, the duos with Pierre Hantai, Kristian Bezuidenhout and Laurence Beyer and her own ensemble Gli Incogniti. Their CDs devoted to Vivaldi's Four Seasons and Corelli's Concerti Grossi have been lauded by international critics as new highlights in the performance of this repertoire. She teaches at ESMAE in Porto and gives masterclasses all over the world

Andre festspillkonserter i Håkonshallen

More Festival Concerts in Håkonshallen

Quatuor Diotima

07. juni kl 19:30–21:10

07 June at 19:30–21:10

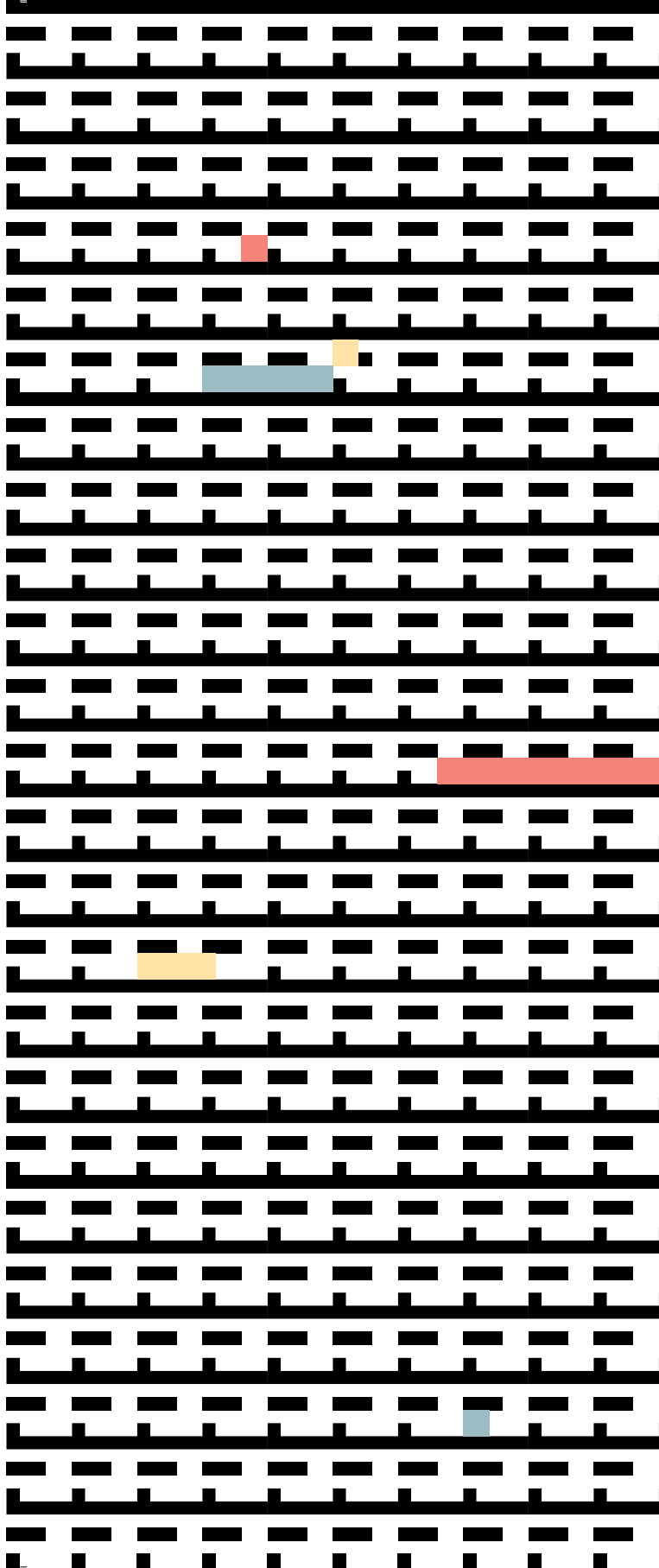
Trio Wanderer

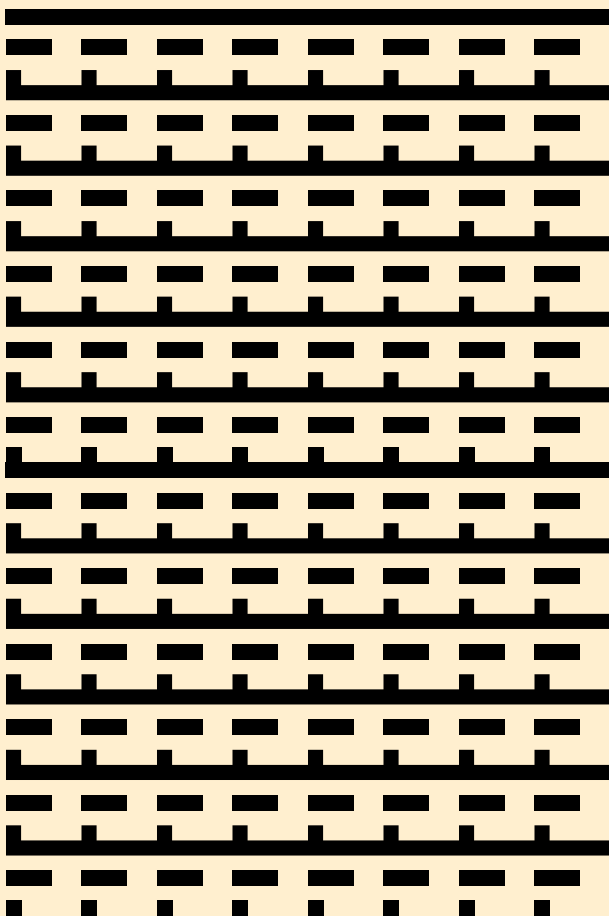
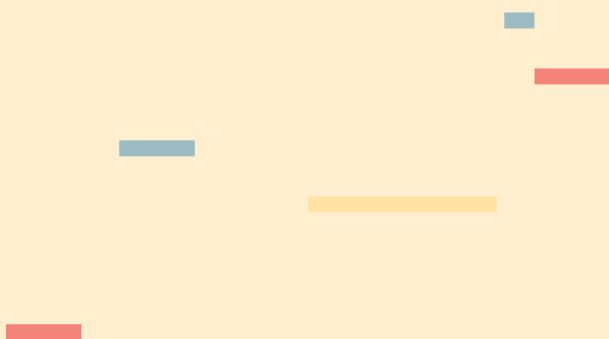
08. juni kl 19:30–21:30

08 June at 19:30–21:30

Foto: Helge Hansen

DNV·GL